

У К Р А І Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 березня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 8 (16)

11—20 березня 1948 р.

НЕПЕРЕМОЖНИЙ ПРАПОР

В 1848 році народився геніальний твір Маркса й Енгельса «Маніфест комуністичної партії» — «пісня пісней марксизму». В цій невеличкій, за висловом Леніна, книжечці, вартій цілих томів, з геніальною простотою й ясністю були викладені засади наукового комунізму — могутнього вчення, яке довело неминучість загибелі капіталізму і з науковою точністю визначило роль робітничого класу, як могильника капіталізму й творця нового, комуністичного суспільства.

Маркс і Енгельс показали трудящим усього світу шлях до визволення з капіталістичного рабства, вдохновили їх на революційну боротьбу.

Відтоді минуло сторіччя. Не зважаючи на шалений опір реакції, безсмертне вчення Маркса й Енгельса, розвинуте й збагачене геніями людства Леніним і Сталіним, привело трудящих до величезних перемог. Нині «ми живемо в той вік, коли всі дороги ведуть до комунізму» (В. М. Молотов).

Життя щодня, щогодини potwierджує цю істину. Ще в 1934 році товариш Сталін передбачав, що нова світова війна «поставить під запитання саме існування капіталізму в ряді країн». Геніальний сталінський прогноз здійснився на наших очах. Друга світова війна привела до цілковитого краху найбільших фашистських держав, що були підпорою світової реакції, до встановлення демократичного ладу нового типу в країнах південно-східної Європи. Народи цих країн, натхненні героїчним прикладом радянського народу, скинули фашизм, роз-

громили реакцію і нині самотійно, своїм особливим шляхом, ідуть до соціалізму. І не тільки в Європі, а й у найвіддаленіших кутках земної кулі, в колоніальних і залежних країнах, все яскравіше палає полум'я боротьби пригнічених проти гнобителів. Слабішають сили реакції в післявоєнному світі, а сили демократії, соціалізму набагато збільшились і збільшуються далі.

Імперіалісти, грошові тузи, реакціонери всіх мастей без бою не здадуться. Охоплені звірячою ненавистю до соціалізму й демократії, вони шалено готуються до нової війни.

Та новий світ соціалізму й демократії спокійно, з непохитною вірою в свої сили, готовий до всяких несподіванок, пильно стежить за конвульсіями в таборі капіталізму. Не тільки в Радянському Союзі, а й по інших країнах ідеали комунізму запалюють мільйони людей на героїчну боротьбу. Передові ідеї марксизму—ленінізму благотворно позначаються на науці, культурі, мистецтві. Соціалістичне мистецтво оспівує наші перемоги, виховує борців за краще майбутнє людства, показує на шлях до комунізму. Соціалістичне мистецтво — могутня зброя, що разить ворога й наближає загибель капіталізму.

Сто років тому Маркс і Енгельс писали про грізну «примару комунізму». В епоху Леніна — Сталіна комунізм став реальністю. Хай реакція хоч як намагається зупинити хід історії, — перемога буде за нами.

В наш вік усі дороги ведуть до комунізму!

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

11 березня

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою
В. Сарду.

Переклад Арбатова.

Диригент І. С. Штейнман, засл. арт. УРСР.

Постава режисера О. П. Геращенко.

Художник М. М. Калашніков.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Концертмейстери: Н. Ф. Миронович (головн. концертмейстер), В. Л. Горницька,
В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалом інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаного втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храму, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревності в серці

Флорії, щоб, скористовавшись з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник — З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов. Барон Скарпіо, начальник поліції — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — Г. В. Коваль. Різничий — І. Б. Вільчур, Д. О. Діс-

сар, Б. Н. Малков. Сполетто, агент поліції—П. П. Калюжний, В. М. Нікітін. Скіарроне, жандарм—М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов. Тюремник—І. Б. Вільчур, С. І. Максименко. Пастушон — Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—А. М. Базилевич і С. Р. Романівська.

12 березня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад М. Рильського.

Диригент П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенко.

Художник Н. Ф. Соболев.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта,

страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшись, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоль. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благодіяти простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Флора Бєрвуа — О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Аніна, покоївка — В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомир. Гастон де-Летор'єр — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Віль-

чур, О. І. Максименко, Н. Ф. Неймарк.
Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н.
Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга—
Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету:
В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова,
В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов,
О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його око-
лицях в 50-х роках ХІХ в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брун-
штейн, Ф. М. Хоміцер; герой—Д. К. Риков,
І. Морштейн; кларнет—Г. К. Риков, Н. В.
Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

Лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів
естради С. Мостова в ролі Антоніди
„Іван Сусанін“ М. Глінки).

Фото Й. Куперштейна.

13 березня

М. І. Глінка

ІВАН СУСАНІН

Опера на 5 дій, 7 картин.

Текст С. М. Городецького. Український
переклад М. Т. Рильського.

Диригент П. Д. Гайдамака.

Постава нар. арт. СРСР О. Г. Крамова
і засл. арт. УРСР В. Г. Будневича.

Художник — народний художник О. В.
Хвостов.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові балетмейстера А. П.
Гірмана.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер—Н. Ф. Миро-
нович; концертмейстери—О. В. Обухова,
Л. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.

Дія опери відбувається в 1612 році.
Русь заповнили чужоземні загарбники.
Патріотичний порив підіймає народні маси
на оборону батьківщини. Сміливий заклик
народного вождя Мініна стати проти во-
рога зустрічає палкий відгук у серцях
патріотів.

Антоніда, дочка літнього селянина Івана
Сусаніна, чекає свого нареченого Богдана
Собініна, що з своїми односельцями пішов
воювати проти ворога. Вона, Антоніда, мріє
про весілля, але батько й слухати про це
не хоче, поки ворог на рідній землі. Лунає
пісня. Це наближається з своєю дружиною
Собінін. Відважний витязь розповідає селя-
нам про перемогу над ворогом і просить
Сусаніна дозволити йому тепер же одру-
житися з Антонідою. Але Сусанін вважає,
що зараз не може бути і мови про весілля.
Полум'яний патріот закликає своїх земляків
ще більше допомагати народному війську.
Собінін з своїм загоном вирушає на бій з
ворогом.

В палаці польського короля Сігізмунда III
гучно бенкетує шляхта. Аж ось надходить
звістка, що весь російський народ повстав
проти загарбників. Брязкітом зброї відпові-
дають пихаті польські рицарі на цю звістку.

Дія переноситься в хату Сусаніна. Антоніда готується до дівич-вечора. Раптом за вікном чути якийсь рух, і до хати вдираються озброєні поляки. Вони наказують Сусанінові провести їх найкоротшою дорогою до Москви. Сусанін рішуче відмовляється. Він підкликає до себе Ваню, свого прийомного сина, і наказує йому негайно попередити про небезпеку Мініна, який з своїм військом розташувався недалеко від села. Сусанін вирішує загинути, але загубити й ворогів. Він удає, ніби згоден за гроші зрадити батьківщину і виходить з поляками. Збігаються селяни. Дізнавшись про напад ворога, вони на чолі з Богданом вирушають рятувати Сусаніна.

Ваня дістається до посаду, де розташувалося військо Мініна і розповідає про лихо, яке трапилося з його батьком. Ополченці і мешканці посада вирушають за Ванею у ліс, щоб наздогнати ворогів.

Непроглядні лісові хащі. Сусанін завів ляхів у таке місце, куди і хижий вовк не забігає. Поки поляки відпочивають, Сусанін гадає невеселу думу. Завтра поляки дізнаються, що він обдурих їх. Але в серці його нема страху, бо він вмирає за свою любиму батьківщину. Розвиднюється. Прокладаються поляки. Упевнившись, що Сусанін їх зрадив і завів на загибель, вони вбивають його.

В останній дії народ торжествує свою перемогу на Червоній площі Москви і вітає своїх вождів — Мініна і Пожарського. Могутнє і радісне «Слався» зливається з урочистим дзвоном московських церков.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Іван Сусанін—В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Антоніда — О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Богдан Собінін—Б. П. Залезінський, І. С. Савін, П. С. Строганов. Ваня—В. В. Габрінович, Є. А. Лейтес. Польський король Сігізмунд III—М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Гонець—М. Д. Державін, П. П. Калюжний, Б. М. Малков. Ратник-заспівувач — М. С. Григор'єв, П. С. Строганов.

В танцях беруть участь артисти балету:

КРАКОВ'ЯК — В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, Я. А. Додін, М. А.

Засл. артист УРСР В. Будневич у ролі Івана Сусаніна.

Фото Й. Куперштейна.

Ізотов, А. Л. Пірадова, П. Я. Плавник, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.

ВАЛЬС — В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, І. Л. Герман, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, Л. М. Любімова, П. Я. Плавник, Д. Е. Рожинська, І. А. Трахтенберг, Г. А. Хоменко.

МАЗУРКА—В. Г. Бакланова, Г. А. Водовозов, О. Г. Горохов, М. П. Горпиненко, М. А. Ізотов, Г. Д. Маслова, В. Г. Семинарченко, Г. А. Хоменко.

Виставу ведуть А. М. Базилевич, С. Р. Романівська.

14 (ранок) березня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер Г. І. Давидов.

Художник І. М. Портнов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери—В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогачко. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету:

Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеев, Г. А. Водовозов, Г. П. Бавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейников, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісянс, А. А. Синязський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

14 березня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — заслужений артист УРСР В. Г. Будневич.

Художник П. К. Єршов.

Танці в постанові А. Л. Пірадової.

Головний хормейстер Є. І. Нахабін.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миронович; концертмейстери—В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. М. Канзбург, І. С. Сазін. Граф Томський — Д. І. Козинець. Князь Єлецький — Н. С. Григор'єв, А. Б. Маєргут. Чекалінський — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов. Сурін — М. Д. Державін, Н. М. Малков. Чаплицький — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Нарумов — Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков. Розпорядник — В. С. Хворост, Н. Л. Малков. Графиня — А. З. Левицька, народ. артистка УРСР; Е. А. Лейтес, А. А. Мейер. Ліза — К. О. Морозова, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна — В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко. Маша — Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині):

Прилепа — В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Міловзор — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко. Златогор — Д. І. Козинець. Амур — Света Саркісянс.

В балеті беруть участь: солістки балету М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р. Романівська.

16 березня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. С. Назарова.

Танці в постанові В. М. Нікітіна.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Марфа, його дочка — О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Б. Маєргут. Любаша — В. В. Габринович, А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов. Єлісей Бомелій, царський лікар — П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін. Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова. Дуняша, її дочка, подруга Марфи — Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Петровна, ключниця Собакіних — О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Боярин — С. І. Максименко, П. С. Скоробогатко. Покоївка — Є. А. Ставчанська. Парубок — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. М. Базилевич.

17 березня

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР О. В. Хвостов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери: В. Л. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Татьяна — Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозинська, К. О. Морозова. Ольга — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко. Няня — Є. А. Лейтес, О. А. Мейер. Тріке — В. С. Хворост, И. Л. Шехтман. Онєгін — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич, заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Ротний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Зарецький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

18 березня

Б. В. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постава балетмейстера А. П. Гірмана.

Диригент В. М. Нахабін.

Художник Д. П. Овчаренко.

Концертмейстер В. О. Рубін.

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в

неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дує Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награвачи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пес-тощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на старту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта — це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія — І. Л. Герман, Л. М. Любімова.
Вацлав, її жених — Я. О. Додін, П. Я. Плавнік. Князь Адам, батько Марії — І. Ф. Дергаус. Зарема — Н. М. Виноградова. Гірей — О. Г. Горохов. Нуралі — О. С. Галкін. Головний евнух — П. Ф. Дергаус. Няня — Е. Е. Пориваєва.

У виставі беруть участь також артисти-сolistи балету: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, Л. М. Любімова, Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожінська, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко, Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. Моторний, А. К. Саркіс'янс, І. А. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, віолончель — Е. М. Хоміцер.

19 березня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штарбіні. Переклад за редакцією Л. Якимчука.

Диригент П. Я. Баленко.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Художник Б. А. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер Н. Ф. Минович; концертмейстери: В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна—С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альмавіва—В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов. Фігаро—Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут. Дон-Базіліо—В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Дон-Бартоло—Д. А. Дісар, Г. В. Коваль. Фіорелло—І. Б. Вільчур, Г. В. Коваль. Берта—О. А. Мейер, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. 1-й слуга—П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост. 2-й слуга—М. Д. Державін, С. І. Максименко. Офіцер—Г. В. Коваль, Н. В. Неймарк.

Виставу веде—А. М. Базилевич.

20 березня

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент В. М. Нахабін.

Постава засл. арт. Груз. РСР В. К. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистенти поставника: О. С. Галкін
П. Я. Плавник.

Концертмейстери: В. Л. Горницька, В. О. Рубін.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться при-

дворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянется їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянется, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов

перемогла злі чари. Сонячне проміння
освячує закоханих і звільнених від чар дів-
чат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Одилля, дочка лихого
генія — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман.
Принц Зігфрід — Я. А. Додін, К. В. Литви-
ненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Я. Плав-
ник. Лихий геній Ротбард — О. Г. Горохов,
А. Ф. Кисенко. Блазень — Г. М. Водовозов,
О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Принцеса, мати
Зігфріда — М. П. Горпиненко, Г. Д. Мас-

лова, Є. Є. Пориваєва. Наставник принца —
І. Ф. Дергаус, Т. С. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Г. Бакланова,
В. Ф. Баранова, Я. А. Додін, Л. М. Любі-
мова, П. Я. Плавник, Г. Д. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету:
М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, А. Л.
Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семіна-
ренко; солісти балету: Г. А. Водовозов,
І. Ф. Дергаус, М. А. Ізотов, А. П. Кисен-
ко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Пол-
канов, А. К. Саркіянс, І. А. Трахтенберг
та весь склад балету театру.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

11, 18 березня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 3 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР Л. Ду-
бовика.

Режисер В. Воронов.

Художнє оформлення В. Греченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії,
командуючий фронтом — М. Крушельницький,
лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР.
Сергеев Іван Семенович, генерал-лейтенант,

член військової ради фронту — О. Сердюк,
лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР
та УзРСР. Касьянов Олександр Володими-
рович, генерал-лейтенант — Г. Козаченко,
засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейте-
нант, командуючий армією — Д. Антоневич,
нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-
майор — В. Стеценко. Тимко Рогожин, капітан,
ад'ютант Ватутіна — М. Покотило, засл. арт.
УРСР. Прохор Прокопчук, ефрейтор, орди-
нарець Ватутіна — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР.
Галинка Шовкопряд, старший технік-лей-
тенант — Р. Кіріна. Срібний, майор адміні-
стративної служби — Ю. Тітов. Милозоров,
полковник інтендантської служби — Я. Смо-
ляк. Лікар, майор медичної служби — Г. Сне-
гирьов. Скиба, майор — О. Немзер. Черних,
гвардії капітан — М. Захарченко. Артилери-
сти-гвардійці: Несміян — В. Мізіненко; Делі-
катний — М. Кононенко, засл. арт. УРСР.
Харитонов — В. Бондаренко. Книш, моло-
дий борець — В. Бережний. Планічка, офі-
цер чехословацької бригади — О. Свисту-
нов. Бжозек, офіцер війська польського —
В. Лавров (учень студії). Петров, гвардії
майор — А. Троян (учень студії). Другий
ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант —
М. Микитенко. Група офіцерів і бійців —
учні студії театру.

Виставу веде Д. Бабенко.

12, 14 березня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Влада

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Н. Норда.

Художник Л. Н. Альшиц

Режисер-асистент М. А. Ошеровський

Музичне оформлення М. М. Каневського

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритьянка-покоївка —
Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз,
негритьянка, економка в домі Ленгдонів,
мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт.
УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сена-
тор — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської
премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко.
Дженевра Ленгдон, його молодша дочка —
П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Вла-
совська. Аліса Ленгдон — В. Чистякова,
нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова.
Гоуард Меррік, письменник, — Є. Бонда-
ренко, лауреат Сталінської премії. Рой
Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Ко-
стюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран дру-
гої світової війни — С. Кошачевський, В. Ко-
робков. Серкін, шеріф — М. Захарченко. Чак
Уоррен — Ф. Хрипко. Боб Айзі — І. Ужвій.

Виставу веде пом. режисера Р. М. Хмара.

13, 14 (ранок) 17 березня

За О. Фадеевим. Інценізація Г. Гракова.
Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії на-
родного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер Л. Кіншина.

Режисер-асистент М. А. Ошеровський.

Музичне оформлення з творів лауреата
Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Артистка В. Власовська в ролі Валі Борц
("Молода Гвардія" за О. Фадеевим),
Фото М. Савченка.

Танці Л. Леонідова.

Диригент М. Каневський.

Концертмейстер Є. Плещенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій
Валько — Д. Антонович, нар. арт. УРСР;
Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Ста-
лінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР;
Лютіков — В. Бондаренко. Штаб «Моло-
дої гвардії»: Олег Кошовий — М. Ошеров-
ський; Уляна Громова — О. Валуєва, Г. Гон-
чарова; Сергій Тюленін — В. Мізіненко; Лю-
бов Шевцова — Є. Петрова, нар. арт. УРСР;
Ваня Земнухов — Г. Снегірьов; Іван Турке-
нич — В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя
Борц — В. Власовська; Ніна Іванцова — І. Бі-
ляева; Жора Арутюнянц — І. Костюченко;
Сергій Левашов — М. Захарченко; Радик Юр-
кін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР;

Л. Сахарова; Клава Ковальова — О. Тимофієнко; Коля Сумський — В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович — Я. Браславський (уч. студії). Гнат Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — О. Слензак. Німці: генерал Клер — М. Кірін; полковник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — Я. Смоляк; Брюкнер — О. Романенко; Балдер — Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин. Адам, німецький солдат — О. Немзер. Унтер-офіцер СС — І. Ужвій (учень студії). Перекладач — В. Бережний. Дівчата в Краснодона: Валя Філатова — М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева — Р. Кі-

ріна; Майя Пегліванова — Л. Краміч; Тоня Іваніхіна — О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вірікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

16, 20 березня

М. Старицький.

Т А Л А Н

Драма на 5 дій, 6 картин.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика і режисера В. Воронова.

Художник В. Греченко.

Композитор — засл. арт. УРСР Б. Крижанівський.

Концертмейстер М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса — В. М. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Антон Іванович Квітка — С. Кошачевський. Елена Миколаївна, мати Квітки — Л. Криницька, засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко — О. І. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький — В. Стеценко. Квятковська — Ю. Фоміна Лемішка, суфльор — А. Макаренко, Г. Сичук. Маринка, дочка Лемішки — Н. Косаківна. Гирявий, помічник режисера — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич — Н. Лихо. Антипов, редактор газети — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Юркович, репортер, — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР. Гаша, ключниця в маєтку Квітки — Г. Гончарова. Лакей в готелі — М. Микитенко. Перукар — С. Ходкевич, О. Подорожній. Лікар — М. Савченко. Пожежник — В. Бережний. Студент 1-й — О. Немзер, В. Лавров. Студент 2-й — В. Бережний.

Виставу веде Д. Бабенко.

Артистка Н. Герасимова в ролі Хави („Тев'є молочник“ за Шолом-Алейхемом).
Фото М. Савченко.

19 березня

Шолом-Алейхем.

Інценізація І. Добрушина та Н. Ойслендера. Переклад Є. Рейцина.

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'еса на 4 дії, 10 картин.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика.

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР О. Тишлер.

Композитор — нар. арт. РРФСР Л. Пульвер.

Консультант постанови нар. арт. СРСР, С. Міхоелс.

**ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР**

11, 12, 13, 14 (утро) 16 марта

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера В. С. Лизогуба.

Режиссер-лаборант В. И. Цветков

Художник Б. И. Чернышев

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник — В. М. Аристов, нар. арт. УССР. Егоркин,

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — М. Крушельницький, лауреат Ста-
лінської премії, народн. артист СРСР. Гол-
да, його дружина — А. Смерека, засл. арт.
УРСР. Цейтл — Т. Миргород, Ю. Фоміна.
Годл — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Ха-
ба — Н. Герасімова. Бейлка — Є. Петрова,
нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик —
І. Гавришко. Лейзер Волф — О. Немзер.
Сват Фроім — М. Савченко. Педоцур — С.
Верхацький. Лакей Педоцура — А. Шутенко.
Жандарм — М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

сержант, его ординарец — А. М. Волин,
Ф. В. Кривонос. Глухов, майор — М. И.
Таранов, Б. М. Тоценко. Маслов, гене-
рал — Б. К. Викторин, И. Е. Мальвин.
Джемс Гилл, полковник армии США —
А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР; Г. А.
Ратальский. Гарри Перебейнога, сержант,
его ординарец — В. И. Карпенко, П. И.
Пружанский. Лилиан Шервуд — А. Г. Кри-
гер, А. В. Танеева. Вудд, сенатор — А. К.
Котляров, А. А. Ерошенко. Американские
журналисты: Кемпбелл — Д. Ф. Васильчиков,
засл. арт. УССР; Ллойд — В. В. Кропотов,
Г. М. Столкин; Эчмен — Г. А. Сергеев. Отто
Вольфганг Дитрих, профессор оптики —
В. В. Золотарев, засл. арт. УРСР; И. С.
Любич. Курт Дитрих, его сын — Б. К. Вик-
торин, В. М. Шаповалов. Эрнст Шметтау,
его зять — В. М. Венцовский. Эльза, жена
Шметтау — З. П. Кудряшева, Е. И. Оно-
приенко. Вальтер, их сын — Н. И. Скоркина,
М. А. Шматченко, Шранк-Краус — И. А.
Здановский, И. Е. Мальвин. Шредер, хри-
стианский демократ — О. Т. Привалов.
Автоматчики, связисты: Г. А. Клебанова,
В. Ф. Криштоп, С. Э. Лерман, Н. Р. Лог-
винова, А. И. Рубанов, Б. М. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р.
Голембо, З. П. Макаровский

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

Артист В. Венцовский в роли Эрнста Шметтау („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина).

Фото Ш. Майденберга.

14 марта

Лопе де Вега.

Перевод М. Гальперина.

МАДРИДСКАЯ СТАЛЬ

Комедия в 3-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР В. М. Аристова.

Режиссер-ассистент — В. С. Лизогуб.

Художник — А. И. Константиновский.

Музыка — А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Пруденсио, знатный вельможа — И. Е. Мальвин, О. Т. Привалов. Белиса, его дочь — Е. И. Оноприенко. Теодора, его сестра — Л. А. Линецкая, К. А. Суковская. Отавио, жених Белисы — В. С. Лизогуб. Лисардо, влюбленный в Белису — Г. А. Ратальский, В. Н. Северов, засл. арт. СССР. Марсела, горожанка — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР; А. В. Танеева. Рисело, возлюбленный Марселы — В. М. Венцовский. Флоренсио, домогающийся любви Марселы — В. М. Шаповалов. Бельтран, слуга Лисардо — А. М. Волин. Леонора, служанка Белисы — К. П. Гайжеская. Херардо, друг Флоренсио — И. А. Здановский, Т. В. Прево. Каталина, служанка Марселы — К. Т. Борискина. Салусио, слуга Отавио — Э. В. Коломийский. Танцовщица на площади — Л. И. Гай. Певица — А. И. Москаленко. Певец — Б. М. Тоценко. Слуги Пруденсио — Г. А. Сергеев, Я. Л. Эдельман. Девушки: З. П. Кудряшева, Р. Д. Семашко, Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.

Режиссеры, ведущие спектакль, — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

17 марта

Бернард Шоу

Перевод Н. Константиновой

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера И. С. Любича.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — Я. Г. Азимов, В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Полковник Пикеринг — И. С. Любич. Лиза Дулитл — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — А. М. Волин, Э. В. Коломийский. М-с Пирс — З. П. Кудряшева. М-с Эйнсфорд Хилл — К. Т. Туберозова. Клара — А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко. Фредди — В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев. Горничная — Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова. Прохожий — П. И. Пружанский. Саркастический наблюдатель — Т. В. Прево.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІІ

16, 20 березня

Текст — Крахт, Тіпот і Вінніков Переклад І. Муратова.

Музика І. Дунаєвського, засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру М. В. Аваха.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Режисер Микола Іванов.

Режисер-лаборант Н. З. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Ф. Соболя.

Танці в постанові головн. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

Концертмейстери: П. Л. Кулисич, Н. М. Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка — А. М. Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова. Стеля, її дочка — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Л. А. Мабо; Монна — А. М. Коваленко, М. Г. Вербицька; Берта — Т. О. Безяєва, Н. С. Чистякова. Регіна де сан Клу, наречена Міккі — З. М. Мізіненко, М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Матроси: Янко — П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко; Пилип — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; В. І. Кучма, Хома — Микола Іванов, М. І. Малегрант. Цезар Галль, старий актор —

Артистка А. Кригер в ролі Лилиан Шервуд („Губернатор провинции“ бр. Тур и Л. Шейнина)

Фото Ш. Майденберга.

Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Хазяїн таверни — О. Г. Івашутич, народн. арт. УзРСР; Е. Л. Грицюк. Георг Стан, управитель пароплавної компанії — І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Міккі, його племінник — К. Л. Райданов, В. П. Терещенко. Пан Честерфільд, «приватна особа» — В. І. Андреев. Одноокий, поліцейський агент — М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Комісар поліції — В. М. Цесінський. Сержант поліції — А. Г. Зуб.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Ліснівської, Л. Леbedенко, О. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть — Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

12 березня

Текст В. Шкваркина.

Музика Й. Штрауса.

Переклад Н. Забіли.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригенти — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник Н. Ф. Соболю.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко. Стефан — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Зупан — О. Г. Івашутич, народн. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Арсена — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяєва. Мирабелла — О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Саффі — К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Чіпра — В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко. Омонай — П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Оттокар — М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін.

Карнеро — І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант. Старий циган — О. С. Арбо. Секретарі суду — М. М. Іванов, В. М. Цесінський. Палі — М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко. Управитель — Є. Л. Грицюк.

БАЛЕТ:

Циганські танці — В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Ліснівська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

11, 13, 14, 18 березня

О. Рябов.

Лібретто Л. Юхвіда.

ЧУДЕСНИЙ КРАЙ

Музкомедія на 3 дії.

Постава головного режисера І. С. Радомиського.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Оформлення Н. Ф. Соболя.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

Хормейстер Л. О. Карпова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Остап Гончар — П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Галина Луговиківна — К. В. Великосельська, А. В. Лундишева. Віра Ємельянова — Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Л. С. Міцнер. Юхим Гнатович — Микола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Ньюша — Е. М. Ліндіна, О. О. Пігулович. Джаяк — К. Л. Райданов. Саня — В. В. Безпалько, Л. М. Мабо. Дід Сашко — М. І. Малегрант, М. А. Мармур. Листоноша — Є. Л. Грицюк, М. Ф. Коваль. Приїжджий — В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Танці виконують солісти балету: В. Балацький, А. Венгеров, В. Зарицький, В. Семенов, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

17 березня

Текст І. Рубінштейна.

Музика Е. Кальмана.

Переклад В. Сокола.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашу-
тича.

Диригує засл. арт. УРСР С. Д. Соля-
щанський.

Декорації та костюми художника С. І.
Йоффе.

Балет в постанові Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. В. Великосельська,
Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Ма-
бель — Н. М. Аннікова, М. Л. Леонідова,
З. М. Мізіненко. Містер Ікс — Д. І. Вол-
ков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко, К. А.
Передерніков. Тоні Шлюмбергер — Д. Д.
Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Рай-
данов. Маркіз — І. Х. Білошенко, О. Л.
Райданов. Мішель — М. І. Малегрант, В. М.
Цесінський. Корбо — М. М. Іванов. Ре-
нар — В. І. Андреев. Пелікан — Микола
Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР.
Клара Шлюмбергер — А. М. Алмазова,
М. С. Гаєвська, О. В. Пігулович. Пінелі,
директор цирку — О. С. Арбо. Піколо —
В. В. Безпалько. Барон — К. М. Волков.
Гість — Є. М. Грицюк.

БАЛЕТ:

«Пантера» — В. Ліснівська, Л. Кабаець,
Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.

«Китайський» — А. Лашкевич, Л. Лебе-
денко, А. Мелехов, В. Піатрович.

«Ексцентрична сюїта» — О. Борисова, В.
Ліснівська, В. Балацький, Б. Хільченко та
ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. О. Арбо, Н. З. Бо-
ровкова.

19 березня

Е. Кальман.

Лібретто Грекова.

Переклад О. Полторацького.

МАРІЦА

Оперетта на 3 дії.

Постава Миколи Іванова.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл.
арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Оформлення С. І. Сонечкіна.

Танці в постанові Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца — К. В. Великосельська, Р. І.
Уманська, засл. арт. УзРСР. Ліза — Н. М.
Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.
Графиня Божена — А. М. Алмазова, М. С.
Гаєвська. Циганка — С. Р. Аппель, Ф. Р.
Пергамент. Подруга — М. Г. Вербицька,
Т. Г. Суяркіна. Тасило — Д. І. Волков,
П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Каламан
Зупан — Д. Д. Пономаренко, засл. арт.
УзРСР; К. Л. Райданов. Популеску — Ми-
кола Іванов, О. Л. Райданов. Карл Ліпен-
берг — В. І. Андреев, М. М. Іванов. Чеко —
С. М. Бондаренко. Циган — С. М. Бонда-
ренко, Є. Л. Грицюк. Пенічек — О. Г. Іва-
шутич, нар. арт. УзРСР; М. І. Мелегрант.

БАЛЕТ:

2-а рапсодія (муз. Ф. Ліста) — виконують:
В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров,
В. Ліснівська, М. Кочубинська, В. Семенов,
Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 05318. Друкарня „Мистецтво“, Харків. Зам. 269. Тираж 2500.

Ціна 2 карб.

**ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА
ЛЕНИНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. Шевченка**

ГОТУЄТЬСЯ до ВИСТАВИ:

О. Островський

ВОВКИ ТА ВІВЦІ

комедія на 4 дії

Постава режисера

О. Б. ГЛАГОЛІНА

Художник **І. С. НАЗАРОВ**